

Fővárosi Munkaügyi Bíróság

Budapest, V., Markó u. 27.

23.M.3395/00/3.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Munkaügyi Bíróság a Független Rendőr Szakszervezet (eljáró képviselő: dr. Plecskó Gyula jt.) által képviselt *M. Cs. I. rendű, Sz. A. II rendű, N. G. III. rendű felpereseknek a BRFK. alperes ellen fegyelmi eljárással kapcsolatos határozatok hatályon kívül helyezése tárgyában indított perében* meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A bíróság a keresetnek helyt ad. Hatályon kívül helyezi az alperes 152-20-26/2000. Fe. számú eljárásban hozott, fegyelmi eljárás felfüggesztésére és az I-III. rendű felperesek szolgálati beosztásból történő felfüggesztését elrendelő határozatokat.

Költségeiket a felek maguk viselik.

Az eljárási illetéket a magyar állam viseli.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül lehet fellebbezést benyújtani a Fővárosi Bíróságnak címezve az első fokon eljáró bíróságnál.

I n d o k o l á s

Az I-III. rendű felperesek ellen az alperes, mint munkáltató szervezet 152-20-26/2000. Fe. szám alatt fegyelmi eljárást indított. A fegyelmi eljárást a munkáltató 2000. június 16-án felfüggesztette arra figyelemmel, hogy a felperesek ellen egyidejűleg büntető eljárást is kezdeményezett. Ugyanezen a napon az alperes mindhárom felperest a munkavégzés alól felfüggesztette, amely illetményük 50 %-os folyósításával jár együtt. A felperesek az alperes intézkedését magukra nézve sérelmesnek tartották, ezért panaszt nyújtottak be a munkáltatói intézkedés ellen. A munkáltató a 112-256/2000. Fe. számú határozatával a felperesek panaszát elutasította, a munkáltatói intézkedéseket hatályukban fenntartotta.

A felperesek a panasz elutasítását követően fordultak a bírósághoz. Keresetükben kérték a munkáltatói intézkedések hatályon kívül helyezését és az ideiglenes intézkedéssel a felperesek továbbfoglalkoztatásának elrendelését.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint a munkáltató jogszerűen járt el akkor, amikor a felperesek ellen a fegyelmi eljárás megindítását követően azt felfüggesztette, hiszen a büntető eljárásban lefolytatandó bizonyítást kellett volna a munkáltatónak is lefolytatnia. Ugyancsak szabályszerűnek minősítette a felperesek munkavégzés alóli felfüggesztését is.

A kereset alapos.

A bíróság a peres felek szóban és írásban előterjesztett nyilatkozatai, valamint a per iratanyaga alapján az alábbiakat állapította meg.

Az I-III. rendű felperesek az alperes Z. kerületi Rendőrkapitányság hivatásos állományú tagjaiként teljesítettek szolgálatot. Gépkocsizó járőrszolgálatot láttak el 2000. június 1-jén, amikor is bejelentés érkezett a kapitányságra, miszerint a felperesek a feljelentő által elkövetett szabálysértés eltusolásáért 50.000 Ft-ot kértek. A bejelentést követően még ugyanazon a napon az állításait hivatalosan tett feljelentéssel megerősítette.

A szolgálat folyamán a felpereseket a felettesük a kerületi kapitányságra berendelte, ott különféle vizsgálati cselekményeket folytattak le velük szemben. Ezek a vizsgálati cselekmények a szolgálati autó, továbbá II. rendű felperes személyi tulajdonát képező autó átvizsgálásából, jelentéstételre kötelezésből, illetőleg a ruházat átvizsgálásából álltak. A vizsgálatot követően a felperesek a munkájukat tovább végezték, majd ezt követően 2000. június 16-án az alperes a 152-20-26/2000. Fe. számú határozattal értesítette a felpereseket, hogy ellenük a 3/1995. (III. 1.) BM rendelet 5. és 13. § (5) bekezdése, a 32. § (2) bekezdésébe ütközően a 22/1997. ORFK utasítás 29. pontja, valamint a kerületi Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály vezetőjének utasításában foglaltak megszegése – hanyag munkavégzés – fegyelemsértés elkövetésének alapos gyanúja miatt fegyelmi eljárást indított. Ezt az eljárást ugyanezzel a határozattal a Hszt. 131. § (2) bekezdés c) pontja alapján fel is függesztette.

Ugyanezen a napon, ugyanazon eljárási szám alatt a munkáltató a felpereseket szolgálati beosztásukból

felfüggesztette. A felfüggesztést elrendelő határozatban az alperes már hivatkozik a hivatali visszaélés büntetének alapos gyanúja miatt indult nyomozati eljárásra, amelyet a Fővárosi Ügyészségi Nyomozóhivatal indított felperesek ellen 766/2000. sz. alatt. A felperesek az ellenük foganatosított intézkedések törvénytörő volta miatt feljelentést tettek B. Z. r. hadnagy és társai ellen a Budapesti Katonai Ügyészségen. Az eljárás a fegyelmi eljárás megindításakor már folyamatban volt. A katonai ügyészség a felpereseket és a munkáltatót 2000. június 13-án értesítette az ügy áttételéről a Fővárosi Ügyészségi Nyomozóhivatalhoz.

A fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 128. § (1) bekezdése szerint az állományilletékes parancsnok 8 munkanapon belül elrendeli a fegyelmi eljárást, ha a tudomására jutott tények fegyelemsértés alapos gyanúját alapozzák meg.

A (2) bekezdés szerint a fegyelmi eljárást határozattal kell elrendelni, ennek 1 példányát az eljárás alá vont személynek kézbesíteni kell. A határozatnak tartalmaznia kell az eljárás alapjául szolgáló tényeket, körülményeket, a kivizsgálással megbízott személy nevét vagy – bonyolultabb ügyekben – bizottságot és az eljárás befejezésének határidejét.

A felperesek ellen a fegyelmi eljárást elrendelő határozat a fegyelmi eljárás alapjául a rendőrség szolgálati szabályzatáról rendelkező 3/1995. (III. 1.) BM rendelet 5. §-át, a 13. § (5) bekezdését, a 32. § (2) bekezdését jelölte meg, figyelemmel az 1994. évi XXXIV. törvény 11. § (1) bekezdésére is. Hivatkozott továbbá a 22/1997. ORFK utasítás 29. pontjára, valamint a kerületi Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály vezetőjének utasítására.

Az alperes által fegyelmi okként megjelölt rendelkezések a rendőri munka végzésének mikéntjére vonatkoznak, nevezetesen arra, hogy milyen titoktartási kötelezettség terheli az intézkedő rendőrt, tovább az intézkedés alkalmával hogyan kell eljárnia, hogyan kell megállapítania az elkövető személyazonosságát. A fegyelmi eljárás elrendelésénél nincs szó arról, hogy a fegyelmi eljárás alapját képezné az a bűncselekmény, amelynek elkövetésével az alperes a felpereseket gyanúsította. A fegyelmi eljárás elrendelését felfüggesztő határozat egyértelműen az intézkedések elmulasztását részletezi, mindössze hivatkozik arra, hogy büntető eljárás indult a felperesek ellen.

A Hszt. 131. § (1) bekezdése szerint a fegyelmi eljárást fel kell függeszteni, ha az eljárás alá vont személy tartós távolléte, illetve egészségi állapota miatt védekezését előterjeszteni nem tudja, eljárási jogait nem gyakorolhatja. A fegyelmi eljárást a távolléte, illetve akadályoztatása időtartamára kell felfüggeszteni.

A fegyelmi eljárást fel lehet függeszteni, ha

- a) szakértői vizsgálat szükséges, a szakvélemény elkészítéséig,
- b) az eljárás alá vont személy külföldön tartózkodik, a visszaérkezéséig,
- c) a cselekmény elbírálása olyan előzetes kérdéstől függ, amelynek eldöntése bíróság vagy más hatóság hatáskörébe tartozik, annak döntéséig.

A bíróság álláspontja szerint a munkáltató indokolatlanul függesztette fel a felperesek ellen indult fegyelmi eljárást, hiszen a kötelezettségzegés, illetőleg a hibás rendőri intézkedés a bűncselekmény gyanújától független cselekmény, a bűncselekmény kivizsgálása nem elő kérdése a fegyelmi eljárásnak.

A Hszt. 132. § (1) bekezdése szerint, ha a fegyelemsértés súlya vagy jellege miatt az eljárás alá vont személynek a szolgálati helytől való ideiglenes távol tartása szükséges, az eljárás befejezéséig, de legfeljebb 2 hónapra a szolgálati beosztásából felfüggeszthető. A (3) bekezdés szerint, ha a fegyelmi eljárást a büntető eljárásra tekintettel függesztették fel, a beosztásból történő felfüggesztés a büntető eljárás jogerős befejezéséig tarthat.

A bíróság a perbeli eset vizsgálata során megállapította, hogy a fegyelmi eljárás alapjául meghatározott mulasztások nem azonosak a büntető eljárás tárgyával. A munkáltatónak ebből következően a fegyelmi vétséget ki kellett volna vizsgálnia, azt a törvény által megadott határidőn belül el kellett volna bírálnia és a fegyelmi határozatot az érintettekkel közölnie kellett volna. A büntető eljárás megindítása, illetőleg az annak alapjául szolgáló események nem tehetők utólag a fegyelmi eljárás alapjává, ezért a bíróság megítélése szerint a munkáltató nem a hivatkozott rendelkezéseknek megfelelően járt el. Ugyancsak nem volt szabályszerű ebből következően a felperesek szolgálati beosztásából való felfüggesztése sem, hiszen a szolgálati beosztásból felfüggesztést a munkáltató már a büntető eljárás megindításával indokolta. A szolgálati beosztásból felfüggesztés akkor lett volna jogszerű, ha a munkáltató ezt a cselekményt, illetőleg a büntető eljárás megindítását is a fegyelmi eljárásban a fegyelmi okot meghatározta volna.

A felperesek ideiglenes intézkedéssel kérték, hogy a bíróság rendelje el a felperesek továbbfoglalkoztatását.

A Polgári Perrendtartás 156. § (1) bekezdése szerint a bíróság kérelemre ideiglenes intézkedéssel elrendelheti a kereseti kérelemben (viszontkeresetben), illetőleg az ideiglenes intézkedés iránti kérelemben foglaltak teljesítését, ha ez közvetlenül fenyegető kár elhárítása vagy a jogvitára okot adó állapot változatlan fenntartása, illetve a kérelmező különös méltánylást érdemlő jogvédelme érdekében szükséges és az intézkedéssel okozott hátrány nem haladja meg az intézkedéssel elérhető előnyöket. A bíróság az ideiglenes intézkedés elrendelését biztosítékadáshoz kötheti. A kérelmet megalapozó tényeket valószínűsíteni kell. A (6) bekezdés szerint az ideiglenes intézkedés iránti kérelemről a bíróság végzésben határoz, amely ellen külön fellebbezésnek van helye. A bíróság kérelemre – ha a felperes a keresetét leszállítja, hivatalból – a végzést maga is megváltoztathatja.

A bíróság a felperesek ideiglenes intézkedés iránti kérelmének nem adott helyt, tekintettel arra, hogy az ideiglenes intézkedés tárgyát is képező kérelemről az eljárást befejező érdemi határozattal döntött. Amennyiben a bíróság a felperesek ideiglenes intézkedés iránti kérelmének helyt adott volna, úgy az a végzés is megfellebbezhető lenne, tehát indokolatlan lett volna ebben a kérdésben az eljárást befejező határozattól elkülönülő döntés meghozatala.

Az előzőekből következően a felperesek keresetének a bíróság helyt adott, figyelemmel arra, hogy a bírósági álláspont szerint az alperes intézkedése törvénybe ütköző volt.

A perben a felek költség igényt nem terjesztettek elő, ezért a bíróság erről a kérdésről nem rendelkezett.

A le nem rótt eljárási illetéket, figyelemmel a pervesztes alperes személyes költségmentességére, a magyar állam viseli, tekintettel a módosított 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet előírásaira.

Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Pp. 233. és 358 §-ai biztosítják.

Budapest, 2000. október 5.

Dr. Slimbarszki Éva sk.

a tanács elnöke

az aláírásban akadályozott Jankó Lajosné és

Sebestyén Ottília ülnökök helyett is

FŐVÁROSI BÍRÓSÁG

mint másodfokú bíróság

55.Mf.29.365/2000/4.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Bíróság, mint másodfokú bíróság a Független Rendőr Szakszervezet /1077 Budapest, Király u. 71./ által képviselt **M.Cs. I.rendű, Sz.A. II.rendű, N.G. III. rendű felpereseknek a Budapesti Rendőr-főkapitányság** /1139 Budapest, Teve u. 4-6./ **alperes ellen, fegyelmi eljárással kapcsolatos határozatok hatályon kívül helyezése tárgyában indult perében** a Fővárosi Munkaügyi Bíróság 23.M.3395/2000/3. számú ítélete ellen az alperes 4. sorszámú fellebbezése folytán meghozta a következő

í t é l e t e t

A másodfokú bíróság az első fokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja, és az alperes 152-20/26/2000. „Fe.” számú, az I.-II.-III. r. felperesek szolgálati beosztásból történő felfüggesztését elrendelő határozatokat 2000. szeptember 20. napját követő időre hatályon kívül helyezi, és az I.-II.-III.r. felperesek keresetét ebben a körben elutasítja.

Egyebekben az első fokú ítéletet helybenhagyja.

Az eljárás illetékét az állam viseli.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az első fokú bíróság ítéletében a felperesek keresetének helyt adott és hatályon kívül helyezte az alperes fegyelmi eljárás felfüggesztésére és az I.-III. r. felperesek szolgálati beosztásból történő felfüggesztését elrendelő határozatokat. Megállapította, hogy költségeiket a felek maguk viselik.

Indokolásában kifejtette, hogy az alperes 2000. június 16. napján a 152-20/26/2000, Fe. számú határozattal értesítette a felpereseket, hogy ellenük hanyag munkavégzés fegyelemsértés elkövetésének alapos gyanúja miatt fegyelmi eljárást indított. Ezt az eljárást ugyanezzel a határozattal felfüggesztette, arra figyelemmel, hogy a felperesek ellen egyidejűleg büntető eljárást is kezdeményezett. Ugyanezen a napon, ugyanazon eljárási szám alatt a munkáltató a felpereseket szolgálati beosztásukból felfüggesztette, amely illetményük 50 %-os folyósításával járt együtt.

Az első fokú bíróság az alperesi intézkedéseket jogellenesnek minősítette. Elsődlegesen hivatkozott arra, hogy az alperes által fegyelmi okként megjelölt rendelkezések a rendőri munka végzésének mikéntjére vonatkoznak, nevezetesen arra, hogy milyen titoktartási kötelezettség terheli az intézkedő rendőrt, továbbá az intézkedés alkalmával hogyan kell eljárnia, hogyan kell megállapítania az elkövető személyazonosságát. A fegyelmi eljárás elrendelésénél nincs szó arról, hogy a fegyelmi eljárás alapját képezné az a bűncselekmény, amelynek elkövetésével az alperes a felpereseket gyanúsította. A fegyelmi eljárás elrendelését felfüggesztő határozat egyértelműen az intézkedések elmulasztását részletezi, mindössze hivatkozik arra, hogy büntető eljárás indult a felperesek ellen. Álláspontja szerint a munkáltató indokolatlanul függesztette fel a fegyelmi eljárást, hiszen a kötelezettségszegés, illetőleg a hibás rendőri intézkedés a bűncselekmény gyanújától független cselekmény, a bűncselekmény kivizsgálása nem előkérdése a fegyelmi eljárásnak.

Rámutatott arra, hogy a fegyelmi eljárás alapjául meghatározott mulasztások nem azonosak a büntető eljárás tárgyával. A munkáltatónak ebből következően a fegyelmi vétséget ki kellett volna vizsgálni, azt a törvény által megadott határidőn belül el kellett volna bírálnia, és a fegyelmi határozatot az érintettekkel közölni kellett volna. A büntető eljárás megindítása, illetőleg az annak alapjául szolgáló események nem tehetők utólag a fegyelmi eljárás alapjává, ezért a bíróság megítélése szerint a munkáltató nem a hivatkozott rendelkezéseknek megfelelően járt el. Ugyancsak nem volt szabályszerű ebből következően a felperesek szolgálati beosztásból való felfüggesztése sem, hiszen a szolgálati beosztásból felfüggesztést a munkáltató már a büntető eljárás megindításával indokolta.

Ami a felperesek ideiglenes intézkedéssel történő tovább foglalkoztatását illeti, kérelmüknek nem adott helyt, tekintettel arra, hogy az ideiglenes intézkedés tárgyát is képező kérelemről az eljárást befejező érdemi határozattal döntött. Amennyiben a felperesek ideiglenes intézkedés iránti kérelmének helyt adott volna, úgy az a végzés is megfellebbezhető lenne, tehát indokolatlan lett volna ebben a kérdésben az eljárást befejező határozattól elkülönülő döntés hozatala.

Az ítélet ellen az alperes fellebbezett, kérte annak megváltoztatását és a fegyelmi eljárást felfüggesztő, valamint az I.- III. r. felperesek szolgálati beosztásból történő felfüggesztését elrendelő határozatok hatályban tartását és a felperesek keresetének elutasítását.

Elsődlegesen eljárásai kifogást terjesztett elő azzal, hogy a Fővárosi Munkaügyi Bíróságnak nem tartozik hatáskörébe a fegyelmi eljárás felfüggesztését elrendelő határozat felülvizsgálata. A Hszt. 142. §-a a jogorvoslati lehetőségeket csak a fegyelmi ügyben hozott érdemi határozatok ellen biztosítja a fegyelmi eljárás alá vont személynek, a fegyelmi eljárás felfüggesztéséről rendelkező határozat nem minősíthető az eljárás szempontjából érdemi határozatnak. Ebből következően az eljárás alá vont személy, még az előjáró parancsnok felé sem élhetett volna panasszal az eljárás felfüggesztése miatt.

Érdemben arra hivatkozott, hogy a fegyelmi eljárás felfüggesztése jogszerűen történt. A kötelezettségek vétkes megszegésének teljes körű feltárása, a fegyelmi eljárás alapjául szolgáló tényállás minden kétséget kizáró bizonyítása, olyan körülmények feltárását teszik indokoltá, melyek már a büntető eljárás keretében tartoznak.

A szolgálati beosztásból történt felfüggesztést illetően vitatta az első fokú bíróság megállapításait azzal, hogy az azt elrendelő határozat indokaként a fegyelemsértés szerepel és nem a büntető eljárás megindítása. A büntető eljárás csupán azért került említésre, mert a fegyelmi eljárás annak befejezéséig lett felfüggesztve. A szolgálati beosztásból felfüggesztés elrendelését alátámasztja az is, hogy figyelemmel a szándékos és csoportos elkövetésre, a fegyelemsértés súlya és jellege veszélyezteteti a szolgálati rendet és fegyelmet, ezért indokolt volt a nevezettek szolgálati helytől való távoltartása.

Indítványozta a felperesek ideiglenes intézkedés iránti kérelmének elutasítását, egyrészt azzal, hogy az intézkedés elrendelésének a Pp. 156. § (1) bekezdésében meghatározott feltételei sem állnak fenn, másrészt a kérelem teljesítése a fentiekben leírtakra tekintettel súlyosabb hátránnyal járna, mint az azzal elérhető előny.

Végül pedig sérelmezte az első fokú ítélet indokolásának a 3. oldal 5. bekezdésében rögzített pontatlanságát.

A felperesek ellenkérelme az első fokú ítélet helybenhagyására irányult azzal, hogy érdemi határozat elmaradása esetére fenntartották az ideiglenes intézkedés iránti kérelmüket.

Az alperes fellebbezése csak kis részben alapos.

Az első fokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok mérlegelésével a tényállást lényegében helyesen állapította meg, azt azonban a másodfokú bíróság a következők szerint pontosítja.

A határozatokban hivatkozott és az alperes által a fellebbezési tárgyaláson becsatolt 3/1995. (III.1.) BM számú rendelet 5. §, 13. § (5) bekezdése, valamint a 22/1997. számú ORFK utasítás 29. számú pontjai azt írják elő, hogy a szabálysértés elkövetése

miatt figyelmeztetett személy adatait fel kell jegyezni és az intézkedésről jelentést kell készíteni, továbbá azt, hogy az igazoltatott személy adatait és az intézkedés okát és helyét az igazoltató lapon rögzíteni kell, ezen túlmenően pedig azt is, hogy az intézkedést a járőrtárs közvetlen biztosítása mellett kell lefolytatni.

A másodfokú bíróság az így kiegészített tényállást tekintette ítélezésének alapjául és túlnyomó részben egyetértett az első fokú bíróság érdemi döntésével.

Az alperes által előterjesztett eljárási kifogást illetően irányadónak kell tekinteni a Hszt. 194. § (1) bekezdését, mely szerint a hivatásos állomány tagja – meghatalmazás alapján nevében az érdekképviselői szerv és az ügyvéd is – szolgálati panasszal élhet, ha szolgálati viszonyára vonatkozó e törvény 195. §-ában nem szabályozott döntést vagy intézkedést, illetve ezek elmulasztását sérelmesnek tartja.

A Hszt. 195. § (1) bekezdése kimondja, hogy a hivatásos állomány tagja a szolgálati viszonyával kapcsolatos ügyben a fegyveres szervben belüli eljárás során hozott első fokú határozat ellen – ha e törvény eltérően nem rendelkezik, a kézbesítésétől számított 15 napon belül panaszt / 142. § és 159. §/, vagy fellebbezést /180. § (5) bekezdés és a 191. § (2) bekezdés/ nyújthat be.

A hivatkozott jogszabályi rendelkezések alapján a másodfokú bíróság nem értett egyet az alperes jogi álláspontjával. A Hszt. 194. §-át általános szabálynak kell tekinteni a jogorvoslatot illetően és ennek helyes értelmezése alapján nemcsak a fegyelmi ügyben hozott érdemi határozat ellen van helyes panasz, hanem a fegyelmi eljárást felfüggesztő határozat is megtámadható.

Ami az ügy érdemi részét illeti, a másodfokú bíróság a fegyelmi eljárás felfüggesztése tárgyában teljes mértékben osztotta az első fokú bíróság jogi érvelését, miszerint a fegyelmi eljárást nem a büntető eljárás tárgyává tett cselekmény miatt indította az alperes.

A fegyelmi eljárás felfüggesztésére a Hszt. 131. §-a tartalmaz rendelkezéseket. Ennek (2) bekezdés c./ pontja szerint, a fegyelmi eljárást fel lehet függeszteni, ha a cselekmény elbírálása olyan előzetes kérdéstől függ, amelynek eldöntése bíróság vagy más hatóság hatáskörébe tartozik, annak a döntéséig.

Ez a jogszabályi rendelkezés azonban a perbeli jogvita elbírálása során nem alkalmazható. Helytállóan hivatkozott az első fokú bíróság arra, hogy annak megállapításához, mely szerint a felperesek az intézkedésük során kötelezettségüket, a rájuk kötelező erővel bíró belső szabályokat megszegték-e, nem szükséges a bűncselekmény kivizsgálása, a büntető eljárás nem előkérdése a fegyelmi eljárásnak.

A szolgálati beosztásból történő felfüggesztésre a Hszt. 132. §-a az irányadó.

A 132. § (1) bekezdése szerint, ha a fegyelemsértés súlya vagy jellege miatt az eljárás alá vont személynek a szolgálati helytől való ideiglenes távoltartása szükséges, az eljárás befejezéséig, de legfeljebb két hónapra a szolgálati beosztásából felfüggeszthető.

A Hszt. 132. § (3) bekezdése kimondja, ha a fegyelmi eljárást a büntető eljárásra tekintettel függesztették fel, a beosztásból történő felfüggesztés a büntető eljárás jogerős befejezéséig tarthat.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az alperesnek jogában állt és ez kötelessége is volt a fegyelmi eljárás megindításakor a felperesek szolgálatból történő felfüggesztése, de csak a jogszabályban meghatározott időtartamra, azaz két hónapra.

Két hónap elteltétől követően a szolgálati beosztásból történő felfüggesztés már nem tekinthető jogszerűnek, figyelemmel a másodfokú bíróság által kifejtettekre a Hszt. 132. § (3) bekezdése nem alkalmazható.

A másodfokú bíróság a fenti indokolásra az első fokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése értelmében részben megváltoztatta és a rendelkező rész szerint döntött.

Az alperes személyes illetékmentességére tekintettel az eljárás illetékét az állam viseli.

A túlnyomó részben pernyertes felperesek perköltséget nem igényeltek, ezért ebben a kérdésben határozni nem kellett a Pp. 78. § (2) bekezdése értelmében, míg az alperes maga viseli a költségét.

Budapest, 2001. február 16.

dr. Zubovics Lászlóné sk.

a tanács elnöke

Siposné dr. Takács Ágnes sk.

előadó bíró

Mészárosné dr. Szabó Judit sk.

bíró

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG LEGFELSŐBB BÍRÓSÁGA

mint felülvizsgálati bíróság

Mfv.II.10.635/2001/5.szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bíróság a Független Rendőr Szakszervezet által képviselt *M.Cs. I. rendű, Sz.A. II. rendű és N.G. III. rendű felpereseknek a Budapesti Rendőr-főkapitányság alperes ellen fegyelmi eljárással kapcsolatos határozatok hatályon kívül helyezése iránt* a Fővárosi Munkaügyi Bíróságon 23.M.3395/2000. szám alatt megindított és a Fővárosi Bíróság 55.Mf.29.365/2000/4. számú ítéletével befejezett perében a jogerős ítélet ellen az alperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem és a felperesek csatlakozó felülvizsgálati kérelme alapján 2002. március hó 27. napján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Bíróság 55.Mf.29.365/2000/4. számú ítéletét abban a részében, amellyel a Fővárosi Munkaügyi Bíróság 23.M.3395/2000/3. számú ítéletét megváltoztatta, hatályon kívül helyezi és ebben a körben a munkaügyi bíróság ítéletét helybenhagyja.

Ezt meghaladóan a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon fizessen meg a felpereseknek személyenként 5000-5000 (Ötezer-Ötezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

Indokolás

A kerületi Rendőrkapitányság vezetője 2000. június hó 16. napján a felperesek ellen hanyag munkavégzés alapos gyanúja miatt fegyelmi eljárást rendelt el, amit egyúttal a Hszt. 131. § (2) bekezdésének c) pontjára hivatkozással felfüggesztett. Ugyanezen a napon a kapitányságvezető a felpereseket a cselekményükkel összefüggő és folyamatban lévő büntető eljárás jogerős befejezéséig a szolgálati beosztásukból felfüggesztette.

A felperesek panaszát az alperes elutasította, mert a fegyelmi eljárás felfüggesztése ellen nincs helye panasznak, a terhükre rótt fegyelemsértés pedig a tárgyi súlyára és jellegére tekintettel olyan súlyosan veszélyezteti a szolgálati rendet és fegyelmet, hogy annak védelme érdekében a szolgálati helytől való távoltartásuk indokolt.

A felperesek mind a fegyelmi eljárás, mind a szolgálati beosztásukból történt felfüggesztés hatályon kívül helyezése iránt keresetet indítottak.

A Fővárosi Munkaügyi Bíróság a 23.M.3395/2000/3. számú ítéletével a keresetnek teljes egészében helyt adott. Nem osztotta az alperes álláspontját a tekintetben, hogy a fegyelmi eljárás felfüggesztése ellen nincs helye jogorvoslatnak. Érdemét tekintve azért találta jogellenesnek az eljárás felfüggesztését, mert a fegyelmi eljárást hanyag munkavégzés, nem pedig a büntető eljárás tárgyát képező cselekmények miatt indították meg, így annak elbírálása a fegyelmi eljárástól független. A büntetőeljárásra tekintettel a hivatásos állomány tagja a szolgálati beosztásából akkor függeszthető fel, ha a bűncselekmény miatt fegyelmi eljárás indult. Mivel ilyen fegyelmi eljárás nem indult a felperesek ellen, felfüggesztésük is jogellenes volt.

Az ítélet ellen az alperes fellebbezett.

A Fővárosi Bíróság az 55.Mf.29.365/2000/4. számú ítéletével az első fokú ítéletet részben megváltoztatta és a felpereseket szolgálati beosztásukból felfüggesztő határozatokat 2000. szeptember 20. napját követő időre hatályon kívül helyezte és ebben a körben a felperesek keresetét elutasította.

A másodfokú bíróság mind a jogorvoslat megengedettséget, mind a fegyelmi eljárás felfüggesztésének jogellenességét illetően osztotta a munkaügyi bíróság álláspontját. A szolgálati beosztásból való

felfüggesztést illetően arra az álláspontra helyezkedett, hogy ez az alperes joga és kötelessége volt, de csak két hónapra, mert a Hszt. 132. §-ának (3) bekezdése erre az esetre nem alkalmazható.

A jogerős ítélet ellen az alperes felülvizsgálati, a felperesek pedig csatlakozó felülvizsgálati kérelmet nyújtottak be.

Az alperes kizárólag a fegyelmi eljárás felfüggesztésével kapcsolatos rendelkezés felülvizsgálatát kérte, mert – egyezően a perben már előadott védekezésével – ebben a körben a Hszt. 142. és 194-195. §-ai szerint kizárt a jogorvoslat, amit a Legfőbb Ügyészség álláspontja is alátámaszt. A vétkes kötelezettségzegés és a felperesek ellen elrendelt büntető eljárás tárgyát képező cselekmény szoros összefüggése folytán a teljes körű feltárás érdekében egyébként indokolt volt a büntető eljárás eredményétől függővé tenni a fegyelmi eljárás befejezését.

A felperesek a keresetük részbeni elutasítása miatt nyújtottak be csatlakozó felülvizsgálati kérelmet, mert a felfüggesztésre csak elrendelt fegyelmi eljárásban kerülhet sor. Ellenkérelmük a jogerős ítélet felülvizsgálati kérelemmel támadott rendelkezésének hatályban tartására irányult.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan, a csatlakozó felülvizsgálati kérelem alapos.

1.) A Legfelsőbb Bíróságnak elsődlegesen a fegyelmi eljárást felfüggesztő határozat elleni jogorvoslat megengedhetőségéről kellett döntenie. Ezzel kapcsolatban megjegyzi, hogy a Pp. 4. §-ának (1) bekezdése szerint a bíróságot határozatának meghozatalában más hatóság döntése vagy a fegyelmi határozat, illetve az azokban megállapított tényállás nem köti.

A jogorvoslatról és az igényérvényesítésről a Hszt. 194 – 196. §-ai rendelkeznek. E szerint a fegyveres szervek belüli jogorvoslatok között meg kell különböztetni a szolgálati panaszt (194. §), a fegyveres szervek belüli eljárás során hozott határozat ellen benyújtható panaszt és fellebbezést (195. §), amelyek elbírálása során hozott döntés ellen és meghatározott más esetekben a hivatásos állomány tagja keresetét indíthat (196. §).

A panasszal megtámadható határozatokat a 195. § (1) bekezdése pontosan megjelöli: ilyen a fegyelmi ügyben hozott érdemi határozat [142. § (1) bekezdés] és a kártérítésre kötelező határozat [159. § (2) bekezdés, helyesebben (1) bekezdés]. Ez a kimerítő felsorolás azonban nem zárja ki, hogy a hivatásos állomány tagja a fegyelmi eljárás során hozott más határozat ellen ne élhetne jogorvoslattal. A 194. § (1) bekezdése szerint ugyanis a hivatásos állomány tagja – meghatalmazás alapján nevében az érdekképviselői szerv és az ügyvéd is – szolgálati panasszal élhet, ha a szolgálati viszonyára vonatkozó, a törvény 195. §-ában nem szabályozott döntést vagy intézkedést, illetve ezek elmulasztását sérelmesnek tartja. Ebből következően a jogorvoslati jog hiánya miatt a jogerős ítélet alappal nem támadható, a felperesek szolgálati panasszal élhettek a fegyelmi eljárás felfüggesztése miatt.

Csupán megjegyzi a Legfelsőbb Bíróság, hogy az alperes álláspontjából következően a felperesek a szolgálati beosztásukból való felmentést elrendelő határozatok ellen sem nyújthattak volna be szolgálati panaszt, mivel erről is a fegyelmi eljárás során döntött a kapitányság vezetője és ez a határozat-fajta sem szerepel a 195. § (1) bekezdésének felsorolásában, az alperes azonban egyszer sem vonta kétségbe a jogorvoslat lehetőségét ebben a körben.

2.) A fegyelmi eljárást hanyag munkavégzés miatt rendelték el a felperesek ellen, egyértelműen erre utal a felperesek által megsértett kötelezettségeket előíró jogszabályok felsorolása a fegyelmi eljárást megindító határozatban. A határozat indokolásában csak utaltak arra, hogy a felperesek ellen valaki korrupció miatt feljelentést tett, de az annak alapját képező cselekmény – a szabálytalanság elnézése ellenében pénz követelése – nem képezte a fegyelmi eljárás tárgyát. Az alperes később, a beosztásból való felfüggesztéssel kapcsolatban hozott határozataiban már erre is utalt, de fegyelmi eljárást emiatt ténylegesen nem indított. Az a körülmény, hogy a büntető eljárás tárgyát képező korrupció időben és térben összefüggött a fegyelmi eljárás tárgyává tett hanyag munkavégzéssel, ez utóbbi elbírálásának nem előkérdése, ezért a fegyelmi eljárás felfüggesztése ezen a címen jogellenes volt.

3.) A felpereseket a hivatali visszaélés büntettének alapos gyanúja miatt elrendelt és folyamatban lévő büntetőeljárás miatt függesztették fel a szolgálati beosztásukból, tehát ebből a szempontból kell megítélni a felfüggesztés jogszerűségét.

A Hszt. 132. §-ának (1) bekezdése szerint fegyelemsértés esetén lehet a hivatásos állomány tagját a szolgálati beosztásából felfüggeszteni. Ebből következően olyan cselekmény miatt, ami miatt nem indult fegyelmi eljárás, a hivatásos állomány tagja nem függeszthető fel. Mivel a hivatali visszaélés elkövetése nem volt a fegyelmi eljárás tárgya, a felpereseket két hónapra sem lehetett volna ilyen indokkal a szolgálati helyüktől távol tartani. A jogerős ítélet ezzel ellentétes álláspontja téves.

Az előbbiekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet részben hatályon kívül helyezte és ebben a körben a munkaügyi bíróság ítéletét helybenhagyta [Pp. 275/A. § (2) bekezdés], ezt meghaladóan hatályában fenntartotta [Pp. 275/A. § (2) bekezdés].

Az alperes pervesztes lett, ezért meg kell fizetnie a felperesek felülvizsgálati eljárási költségét.

Budapest, 2002. március 27.

Dr. Ádám Lóránt sk.

a tanács elnöke és előadó bíró

Dr. Molnár Istvánné sk.

bíró

Dr. Földényi Gyuláné sk.

bíró